

Обновление, радость и прогресс

Трем основным принципам жизни учат нас первые три главы Торы: не застревай в прошлом, не увязай в рутине и не успокаивайся.

Еврейское озарение

Знакомство с учением Ребе

THE
SHLUCHIM
OFFICE

ЛЕХ ЛЕХА

Берешит

לעילי נשמה אמת וזקנמן
האשה החשובה מצוינת במדותיה
בעלת מסירות נפש
מות דברה ע"ה גריינברג
בת הרה"ח ר' אהרון מנדול

נפטרת אוֹר לֵיָם ג' - כ"א מנחם אב תשפ"ג

В память о нашей маме и бабушке

Дворе Гринберг

Дочери раввина Аарона Мендела Хазана

Она жертвовала собой ради еврейства
Покинула этот мир 21 менахем ава 5783

For sponsorship opportunities, email info@jewishinsights.org

©

Published and Copyright 2024 by

Shluchim Office International

816 Eastern Parkway, Brooklyn, NY 11213

718.221.0500

5785 - 2024

Founded in 2008 in memory of Rabbi Gabi and Rivky Holtzberg OB"М
Shluchim of the Rebbe to Mumbai India

А. Название настоящей главы отражает ее содержание

Ребе

Названия глав Торы четко не определены в Талмуде. Тем не менее, мы много раз объясняли, что сам факт того, что названия глав Торы принятые евреями уже более 1000 лет, является достаточным доказательством того, что они установлены Торой.

Этот факт можно доказать благодаря методу выведения законов каль ва-хомер. Закон в отношении имен людей при оформлении документов гласит, что если имя закреплено за человеком более чем тридцать дней, оно считается его официальным именем. Это тем более верно в отношении названий глав Торы, которые приняты уже многие сотни лет, в том числе величайшими еврейскими знатоками и учителями - они, безусловно, имеют легитимный статус названий.

Поэтому очевидно, что внутреннее содержание главы Торы отражено в ее названии, принятом в иудаизме. Это верно, даже если мы допустим, что названия изначально были даны просто потому, что таковы слова, которыми открывается та или иная глава Торы, ведь на практике они являются названиями, принятыми в иудаизме для всей главы. Однако аспекты Торы никак не могут быть случайными, потому что даже мирские вопросы мы не считаем случайными. Поэтому ясно, что название глав Торы включает все их содержание.

כבר הוסבר פעמים רבות, של מורות
ששמותיהן של פרשיות התורה איןן
מזכורות בזדאות בגרמנית, יש הוכחה
מספקת שאלו הם שמות מהתורה,
מכך שמקובל אצל כל ישראל לקרוא
לפרשיות בשמות אלו בודאי יותר
מאלו שנים.

הדבר נלמד ב"קל וחומר" משמות
המופיעים בשטרות: אם שם מסוים
מקובל במשך שלושים יום נפסקת
ההלכה בתורה, שם זה הוא שמו של
אדם זה. קל וחומר בעניינו - שמות
הפרשיות מקובלות כבר במשך מאות
רבות של שנים, ובמיוחד כאשר הן
נקראות כך על ידי גדולי ומורי ישראל -
הרי אלה בודאי השמות על פי התורה.

מכך מובן, שתוכנה הפנימית של כל פרשה
נرمז בשם שקבעה לה התורה. כך הוא
הדבר גם אם אילו נאמר שמות אלו נקבעו
מלכתהילה רק משום שבמיליטם אלו
נפתחות הפרשיות - כי כיוון שלמעשהה
נקראת הפרשה כולה, לפי התורה,
בשם זה (ולגבי התורה לא יתכן לומר
שהענינים הם מקרים ח"ז, כי אף בענייני
העולם אין מקרים), הכרחי לומר, שם
זה מכיל את הפרשה כולה.

משיחות שבת פרשת חי שרה תש"ג
ותשכ"ה, ו חג השבעות תשכ"א
לקוטי שיחות חלק ה', לך לך שיחה א', אות א'.
[מתרגמת]

Б. Берешит - не застревай в прошлом

Ребе

Я пока не достоин

Когда нам говорят, что нужно изучать ежедневные разделы Хитат (Тора, Теилим и Танья), участвовать в кампаниях по популяризации традиционного еврейского образа жизни и т.д., хитрое злое начало возражает, что, учитывая наше текущее состояние, неуместно заниматься такими возвышенными делами - прежде всего мы должны покаяться в своих грехах!

Злое начало приводит в защиту своего аргумента слова Алтер Ребе в Танье: «Невозможно... служить Б-гу, не покаявшись прежде за прошлое». Злое начало тоже изучало Танью и цитирует ее в защиту своего аргумента...

Когда же мы отвечаляем, что основа служения Б-гу - это следование Шульхан Аруху (и лишь затем Танье), злое начало открывает Шульхан Арух Алтер Ребе, пролистывает до Законов изучения Торы и указывает на сказанное там: «Вся Тора и заповеди, которые человек соблюдает, будучи нечестивым», «добавляют энергии негативным духовным силам (клипот)».

כאשר באים ליהודי ואומרים לו שעליו ללימוד שיעורי חת"ת, לעסוק ב"מצעים", וכיוצא בהז - יכול לבוא ה"קלוגינקער" [ה"פיקח"] ולטעון שהbihiyto במעמדו ומצבו עתה (כפי ש"ידע איניisch בנפשי") אינו שיק עדין לעסוק בעניינים נעלים כאלו, כי לכל בראש עליו לחזור בתשובה!

ומביא ה"קלוגינקער" ראייה לדבריו ממה שכותב אדמו"ר הזקן בתניא (פרק י"ז) ש"אי אפשר . . לעבוד ה' בלי שייעשו תשובה על העבר תחלה כו'"! - גם ה"קלוגינקער" למד תניא, ולכן מביא את הדברים הנ"ל בתור ראייה לדבריו!

וכאשר אומרים לו שהתחלה העבודה היא לקיים בפועל מה שכותוב ב"שולחן ערוך" (ורק אחר כך לומדים תניא וכו') - פותח הוא (ה"קלוגינקער") את ה"שולחן ערוך" של אדמו"ר הזקן, ומדפסף להלכות תלמוד תורה (פרק ד' הלכה כ') ומראה שכותוב שם ש"כל התורה ומצוות אדם עושה בעודו רשע", הרי הוא "מוסיף כוח בנסיבות לפि שעה"!

Ибо действительно невозможно, чтобы нечестивые начали служить Б-гу, не покаявшись прежде за прошлое, чтобы сокрушить клипот, [созданные их грехами и образующих] разделительный занавес и «железную перегородку», стоящую между ними и их Небесным Отцом.

כִּי בְּאַמָּת אֵין אָפָּשֶׁר לְרֹשֻׁעִים
לְהִתְחִיל לְעַבֵּד ה' בְּלִי שִׁיעָשׂוּ
פִּשְׁׁוֹבָה עַל הַעֲבָר תְּחִלָּה, לְשִׁבְּרָה
הַקְּלָפּוֹת שֶׁהֵם מִסְדָּר מִבְּדִיל
וּמִחִיצָה שֶׁל בָּרוּל הַמְּפַסְּקָת בּּוּנִים
לְאַבְּקָהָם שְׁבָשְׁמִים.

Ребе

Цель злого начала - помешать нам служить Б-гу. Для этого оно использует различные аргументы, включая раскаяние как предварительное условие и т.д. Главное, чтобы мы не делали того, что нужно именно сейчас.

וזוهي כללות כוונתו של היצר הרע -
לדוחות את האדם מעשית עבדתו
במעשה בפועל, תוך כדי הסברות
שונות - שציריך לכל בראש לעסוק
בעבודת התשובה, וכיוצא בה,
והעיקר - שלא יעסוק עתה בעניינים
 שצריכים לעשותם בפועל ממש!

Создаваемый заново каждый день

Урок главы Берешит:

ועל זה בא ההוראה הנלמדת
מכללות פרשת בראשית:

Мы должны знать, что «в начале сотворил Всесильный небо и землю». Это означает, что наша собственная жизнь и жизнь мира в целом обновляется прямо сейчас Б-гом. Как мы об этом говорим в молитвах: «Обновляющий по Своей милости процесс сотворения каждый день». Баал Шем Тов учит, что в каждое мгновение творения заново обретает своего существование из абсолютного небытия. Поэтому надлежит начинать наше служение Б-гу заново, не взирая на предыдущее состояние, потому что в этот момент мы и весь мир обрели существование заново из ничего!

יהודי ציריך לדעת ש"בראשית בראשית"
אלקיים את השמים ואת הארץ",
הינו, שמצוותיו ומצוות הבריאה
בכללותה מתחדשת זה עתה על ידי
הקב"ה, כמו שכתוב "המחדש בטובו
בכל יום תמיד מעשה בראשית",
וכתרת הבעל שם טוב שבעל רגע
ורגע מתחדשת מצויות הבריאה
מאין ואפס ממש, ולכן, דורשים
מןנו להתחיל בעבודתו בפועל ממש
באופן חדש, מבלי הבט על מעמדו
ומצבו הקודם, כי ברגע זה מתחדשה
מצוותו ומצוות הבריאה כולה
(שתסייע לו בעבודתו) מאין ליש!

ПЕРВОИСТОЧНИК 2 Врата единства и веры, гл. 1-2

«Написано: “Вовеки, Г-сподь, слово Твое пребывает в небесах”. Баал Шем Тов, благословенной памяти, объяснил, что “слово Твое”, которое Ты произнес (“Да будет твердь посреди вод”), эти слова и буквы пребудут вечно в тверди небесной и навсегда вложены во все небеса, чтобы дать им жизнь. Как написано: “И слово нашего Всесильного пребудет вечно”, и как написано также: “И слова Его живут и пребудут вечно”.

Ибо если бы эти буквы удалились хотя бы на мгновение, не дай Б-г, и вернулись к своему Источнику, все небеса стали бы ничем и абсолютным небытием. И стало бы так, будто они вообще никогда не существовали, точно так, как до произнесения слов “Да будет твердь”. И так же обстоит дело со всем сотворенным во всех верхних и нижних мирах и даже с этой физической землей и царством неодушевленного. Если бы буквы десяти речений, которыми была создана земля в течение шести дней творения, удалились от нее хотя бы на мгновение, не дай Б-г, она вернулась бы в небытие и абсолютное ничто, точно так же, как до шести дней творения.

הנה כתיב: “לעוֹלָם ה' דְבָרֶךְ נִצְבֵּבְשִׁמִּים”, ופרש בעל שם טוב זכרונו לברכה, כי דברך שאמرت: “יהי רקיע בთוך השמים וגו’, תיבות ואותיות אלו הן נצבות ועומדות לעולם בთוך רקיע השמים ומילבשות בתוך כל הרקיעים לעולם להחיותם, כדכתיב: “וזכר אלהינו יקום לעולם”, ודבריו חיים וקויים לעד כ’.

כי אלו היו האותיות מסתלקות ברגע חס ושלום וחוזרות למוקורן, היו כל השמים אין ואפס ממש, והיו כלא היו כל, וכמו קודם אמר “יהי רקיע” כו’ ממש. וכן בכל הברואים שבכל העולמות עלイונים ותחתונים, ואפלו ארץ הילו הגשמית ובחינת דום ממש, אלו היו מסתלקות ממנה ברגע חס ושלום האותיות מעשרה מאמרות שבין נבראת הארץ בששת ימי בראשית, היתה חוזרת לאין ואפס ממש, כמו לפניו ששת ימי בראשית ממש.

Мастер не Творец

Отсюда ответ еретикам и раскрытие корня заблуждения отвергающих Б-жественное Провидение, знамения и чудеса, описанные в Торе. Они ошибаются в своей ложной аналогии, сравнивая действия Г-спода, Создателя неба и земли, с действиями человека и его ухищрениями.

Когда сосуд вышел из-под рук ювелирных дел мастера, этот сосуд больше не зависит от мастера. И хотя его руки удалены от него, и он отправляется на рынок, сосуд сохраняет те же форму и образ, как и тогда, когда он вышел из-под рук мастера. Так эти глупцы представляют себе создание неба и земли.

Однако их глаза ослеплены, чтобы увидеть огромную разницу между деянием человека, [производящего] нечто из уже существующего, просто изменяя форму и образ (например, из слитка серебра в сосуд), и сотворением Б-гом неба и земли — нечто из ничего.

А оно еще более чудесно, чем, например, рассечение Красного моря, когда Б-г всю ночь гнал море сильным восточным ветром, и воды расступились и встали вертикально, как стена. И если бы Б-г остановил ветер на мгновение, воды мгновенно потекли бы вниз согласно их природе и обыкновению, и они, несомненно, не встали бы вертикально, как стена. Несмотря на то, что и природа воды создана и возобновляется из ничего, ибо каменная стена стоит прямо сама по себе, без помощи ветра, но природа воды не такова.

והנה מכאן תשובה המינים וגלו^י
שרש טוותם הכהרים בהשגחה
פרטית ובאותות ומופת ה תורה,
שטועים בדים נום ה כוב שגדאין
מעשה ה' עשה שם וארץ
למעשה אנוש ותחבולותיו.

כִּי כְּאֵשֶׁר יַצֵּא לְצֹרֶף כָּלִי – שׂוֹבֵ
אֵין הַכָּלִי צָרֵה לִידֵי הַצֹּרֶף, כִּי
אֲרֵן שִׁידְיוֹן מִסְלָקּוֹת הַמִּנוֹן וְהַוְּלָד
לֹא בְשָׂוק, הַכָּלִי קִים בְּתַבְנִיתוֹ
וְצָלָמוֹ מִפְשֵׁת כְּאֵשֶׁר יַצֵּא מִידֵי
הַצֹּרֶף. כִּי מִדְמִין הַסְּכָלִים הַאֲלָו
מעשה שם וארץ.

אֲך֒ טָח מְרָאֹת עִינֵיכֶם הַהְבָדֵל
הַגָּדוֹל שֶׁבֵין מעשה אנוש
וְתְחֻבוֹלֹתֵינוּ, שֶׁהוּא יִשְׁמַשׁ
רַק שְׁמַשְׁנָה הַצֹּרֶף וְהַתְּמוּנָה
מִתְמוּנָת חֲתִיכַת כְּסֶף לְתִמּוֹנָת
כָּלִי, לְמעשה שם וארץ, שֶׁהוּא
יִשְׁמַשׁ מִאֵין.

וְהוּא פָּלָא גָדוֹל יוֹתֵר מִקְרִיעַת
יִם סּוֹף עַל דָּרֶךְ מִשְׁלָל, שְׁהַולֵיד
ה', אֲתִ חֵימָ בְּרוּם קָדִים עָזָה כָּל
סְלִילָה וַיַּפְקַעוּ הַפְּמִים וַיַּאֲצַבּוּ בְּמַוְּ
נֶד וְכָחוֹמָה. וְאַלְוִ הַפְּסִיק ה', אֲתִ
קָרוֹחַ כְּרַגְעַ, קָיו הַפְּמִים חֹזְרִים
וְנֶגְרִים בְּמַוְּרַד כְּדָרְכֵם וְטַבְעָם,
וְלֹא כְּמוֹ כָּחוֹמָה בְּלִי סְפִיק. אֲתִ
שְׁהַטְּבַע הַזָּה בְּפְמִים גַם כִּן נְבָרָא
וּמְחַדֵּש יִשְׁמַשׁ מִאֵין, שְׁהַרְיִ חֹומָת
אֲבָנִים נְאַבֵת מַעֲצָמָה בְּלִי רֹוח,
רַק שְׁטַבַּע הַפְּמִים אַיְנוּ בָּן.

Подлинная природа: не существовать

И тем более, и в еще большей степени это касается создания нечто из ничего, превосходящего [саму] природу и являющегося гораздо более чудесным, чем рассечение Красного моря. Разумеется, с удалением силы Творца от сотворенного, не дай Б-г, творение вернулось бы в ничто и полное небытие. И действующая сила Творца должна постоянно присутствовать в объекте, чтобы давать ему жизнь и существование.

А Баал Шем Тов объяснил: что “Слово Твое”, которое Ты произнес, “Да будет твердь посреди вод” – те самые слова и буквы, посредством которых были созданы небеса – прочно стоят вечно в тверди небес... чтобы дать им жизнь».

וְכָל שֶׁבּוֹן וְחַל וְחוֹמֵר בְּבִרְיאַת יְשָׁמַעְיָה, שְׁהִיא לְמַעַלָּה מִמְהֻטָּבָע וְהַפְּלָא וְפְּלָא יוֹתֵר מִקְרִיעַת יְמִים סּוּף, עַל אַחֲת כְּמָה וּכְמָה שֶׁבְּהַסְּתָלְקָוֹת כְּחַם הַבּוֹרָא מִן הַגְּבָרָא חַס וְשָׁלוֹם יְשֻׁבֵּן הַגְּבָרָא לְאַיוֹן וְאַפְּסָס מִמְשָׁה. אֶלָּא צְרִיךְ לְהַדִּיחָות כְּחַם הַפּוֹעֵל בְּגַפְּעֵל תְּמִיד לְהַחִיּוֹת וְלִקְיָמוֹ.

וּפְרַשׁ הַבָּעֵל שֵׁם טֹב זִכְרוֹנוֹ לְבִרְכָּה, כִּי דְבָרָךְ שָׁאָמָרְתָּ: “יְהִי רְקִיעַ בְּתוֹךְ הַמִּים” וּגוֹ, תִּיבֹּות וְאוֹתִיות אֶלְיוֹן הַזָּנָכּוֹת וְעוֹמְדוֹת לְעוֹלָם בְּתוֹךְ רְקִיעַ הַשָּׁמַיִם... לְהַחִיּוֹתָם.

Ребе

Не застревайте в прошлом

Прошлое действительно нужно помнить, чтобы исправить его. Но это отдельный вопрос, актуальный для случаев, когда человек проводит честный самоанализ во время чтения Шма перед сном и т.д. Во все же остальные времена человек должен заниматься своим служением Творцу, не считаясь со своим прошлым состоянием, потому что все бытие обновляется каждое мгновение из ничего.

Проще говоря: он должен возлагать тфилин физическим образом. Это позволяет подчинить разум и чувства Б-гу. То же самое относится и к соблюдению всех остальных заповедей, каждой в свое назначенное время.

אמנם יש צורך לזכור את ענייני העבר כדי לתקנם כי' - אבל זהו עניין בפני עצמו, כאשר עורך חשבון צדק בקריאת שמע של המיטה וכיצד באזהה, אבל בשאר הזמנים צריך לעסוק בעבודתו במעשה בפועל ללא התחשבות במעמדו ומצבו הקודם, לאחר שבכל רגע מתחדשת המציאות מאין ואפס ממש.

ובפשטות: עליו להניח תפילין בפועל ממש, שעל ידי זה נפועל שעבוד הלב והמוח. ועל דרך זה בנווגע לקיום כל שאר המצוות בפועל ממש - כל מצוה ומזכה בזמן הקבוע.

Подобно этому, в вопросе влияния на других главное - действие. Мы должны влиять на близких без оглядки на то, подходим ли мы для этого или нет.

וכמו כן צריך להיות בוגר לפעולות ההשפעה על הזולת - שלכל לראש נוגע המעשה בפועל, הינו, לפועל ולהשפעה על הזולת, ללא עשיית חשבונות אם אכן נמצא הוא במעמד ומעמד המתאים עד שביכולתו להשפיע על הזולת.

Действовать, не не взирая на прошлое

В прошлых поколениях последовательность действий была такой: сначала следовало «украсить себя», а затем «украсить других». Но в нашем поколении мой тестя, Ребе Раиц, требовал, чтобы все оказывали положительное воздействие на других. Он цитировал своего отца, Ребе Рашаба, считавшего, что наше служение Б-гу сейчас должно быть в форме «хватай и ешь, хватай и пей». Когда у нас есть возможность повлиять на кого-то другого, чтобы он соблюдал даже одну-единственную заповедь, мы должны ухватиться за нее и действовать, не задумываясь, действительно ли мы достойны этого.

בדורות שלפניו היה צורך להיות הסדר של "קשות עצמן" תקופה ואחר כך "קשות אחרים", אבל בדורנו זה - טובע כבוד קדושת מורי וחמי אדמור' נשיא דורנו שכל אחד ואחד צריך לפעול ולהשפיע על הזולת, וכך שמבייא את דברי אביו (כבד קדושת אדמור' מהורש"ב נשמו ע"ז) שהעובדת עתה צריכה להיות באופן של "חטוף ואכול חטוף ושתי"; כאשר ישנה אפשרות לפעול על הזולת שקיים מצווה אחת, צריכים "לחטוף" ולעשות זאת בפועל ממש, מבלי לחשב האם מעמדו ומעמדו הוא בהתאם לכך.

Это основной урок, который мы извлекаем из главы Торы Берешит: обновление всего сущего, «в начале сотворил Всесильный небеса и землю». Это учит нас, что мы должны действовать, не принимая во внимание наше предыдущее состояние.

וזוהי ההוראה הנלמדת מכללות פרשת בראשית - החידוש לכלות המציאות כולה, "בראשית בראש אלוקים את השמים ואת הארץ", ולכן, נדרשת ממנו כלות העבודה במעשה בפועל, ללא התהשבות וחשבונות מצד מעמדו ומעמדו הקודם.

В. Ноах - непрекращающаяся радость

Ребе

Потоп принес радость

Вслед за уроком главы Берешит идет урок главы Ноах.

Одним из значений имени Ноах является радость и удовольствие. В служении Б-гу это отражается в том, что мы должны служить Ему с удовольствием и радостью.

Обязательная радость

Степень необходимости радости и удовольствия можно понять на благодаря словам Танья: «... Писание наполнено примерами подобного: - “[наказание будет применено] за то, что не служил ты Г-споду, Всесильному твоему с радостью”. Известен и комментарий Аризала к этому стиху”. Маймонид также объясняет огромное значение служения Б-гу с радостью».

נוספַּ עַל הַהוֹרָא מְכֻלּוֹת פִּרְשָׁת
בָּרָאשִׁית - יִשְׁנָה גַם הַוֹּרָא הַנְּלִמְדָת
מְכֻלּוֹת פִּרְשָׁת נָה:

”נָח“ הוּא מֶלֶשׁוֹן ”נִיְיחָא דָרוֹחָא“. וְעַנֵּינוּ בַּעֲבוֹדַת הָאָדָם - עֲבוֹדַה בָּאַיפָּן
שֶׁל ”נִיְיחָא“ - מִתּוֹךְ שְׁמָחָה וְתַעֲנוֹג.

וְגָדוֹל הַהֲכִירָה בַּעֲבוֹדַה מִתּוֹךְ שְׁמָחָה
(וְתַעֲנוֹג) - מַוּבָּן, עַל פִּי המבואר בתניא²
שׁ”מְקָרָא מֶלֶא דָבָר הַכְּתוּב תְּחִתְ אָשָׁר,
לֹא עֲבֹדַת אֶת הָאֱלֹהִים בְּשְׁמָחָה וְגוּ’,
וְנוֹדָע לְכָל פִּירּוֹשׁ הָאַרְיוֹן עַל פְּסָוק
זֶה”. וְכִמְבָואר בְּרַמְבָּמָ³ אֲוֹדּוֹת גּוֹדֵל
הַעֲילָיו שְׁבַעֲבוֹדַה מִתּוֹךְ שְׁמָחָה.

ПЕРВОИСТОЧНИК 3 Танья, гл.26

Однако следует знать важное правило: как в борьбе за победу в материальной сфере, например, когда двое борются чтобы повалить друг друга на землю, и если один из них ленив и медлителен, то противник с легкостью его одолеет и повалит, даже если первый сильнее. Так и в борьбе со злым началом (иешер а-ра) человек не может одержать победу, если он ленив и нерадив, что происходит от печали отупения сердца, становящегося подобным камню. Победы можно добиться только проворством, порожденным радостью,

בְּרִמְמָה כִּגְ�וֹן דֵּא צְרִיךְ לְאֹודְוֹעַ
כַּלְלָגְדוֹל. כִּי כִּמוֹ שְׁנָצְחוֹן לְנִצְחָה
דָּבָר גְּשָׁמִי, כִּגְ�וֹן שְׁנִי אָנָשִׁים
הַפְּתַאֲקָלִים זֶה עַמְּדָה לְהַפְּרִיל
זֶה אֶת זֶה, הַגָּה אֶם הַאַחֲד הָוּא
בְּעִצּוֹלֹת וּכְבָדֹות, יַנְצַח בְּקָל וַיַּפְּלֵל,
גַם אֶם הוּא גָּבוֹר יוֹתֵר מַחְכָּרוֹ.
כְּכָה מִפְּשָׁש בְּנִצְחָה הַיְצָר, אֵי
אִפְּשָׁר לְנִצְחָה בְּעִצּוֹלֹת וּכְבָדֹות
הַגְּמַשְׁכָּה מִעִצּוֹבָת וְטַקְטוּם הַלְּבָב
כְּאָבָן, כִּי אֵם בְּזֹרִיזָה הַגְּמַשְׁכָּה

рождающейся в сердце, открытом и чистом от любых тягостных раздумий, тревог и печалей этого мира.

Более того, Писание наполнено подобным (Дварим 28:47): «За то, что ты не служил Г-споду, Всесильному твоему с радостью», и все известно разъяснение Аризала к этому стиху.

ПЕРВОИСТОЧНИК 4 Мишне Тора, Законы лулава, 8:15

Радость, которую человек должен испытывать от исполнения заповедей и от любви к Б-гу, Заповедавшему их, — это великое служение. И всякий, кто воздерживается от этой радости, достоин наказания, как сказано (Дварим, 28:47): «...За то, что ты не служил Г-споду, Всесильному твоему с радостью и добросердечием».

Ребе

Быть новым и радостным

Последовательность глав такова: Берешит, а затем Ноах.

Мы должны знать, что служение Б-гу должно быть постоянно «новым», «Берешит» (В начале) – т.е. невзирая на прошлое состояние, потому что наше существование и существование всего сущего возникает заново каждый миг из абсолютного небытия. Но в то же время оно должно быть с удовольствием и радостью, «Noах» – важный принцип в служении Б-гу.

משמחה ופתחת הלב ותורתו
מקל גנוז ראה עצב בעולם.

...ומקראי מלא דבר הקטוב:
“פתחת אשר לא עבדת את ה’,
אליהך בשמחה” וגו’, וכן לעכל
פרוש חאר”י ז”ל על פסוק זה.

השמחה שישמח אדם בעשות
המצוּה ובאהבת האל שצוה ביה,
עבדה גדולה היא. וכל המונע
עצמו משמחה זו ראוי להפרע
מןנו שנאמר (דברים כח מז):
“פתחת אשר לא עבדת את ה’,
אליהך בשמחה ובטוב לבב”.

זהו הסדר של שתי הפרשיות –
בראשית ואחר כר נח:

לכל לדash צרייך יהודי לדעת שעבודתו
צריכה להיות באופן חדש – “בראשית
גו”, מבלי להתחשב במעמדו ומצוּתו
הקודם, כי מציאותו ומציאות הבריאה
כולה מתחדשת זה עתה מאין ואפס.
ואחר כר אומרים לו שעבודתו צריבה
להיות באופן של “נிஹא” (“נח”) –
מתוך שמחה ותעונג, שהוא עניין עיקרי
בעבודת ה’.

Г. Лех леха - продолжайте двигаться вперед

Ребе

Не будьте довольны собой

Следующий урок дает нам глава Леха леха. Даже когда служение Б-гу свежее и новое - «Берешит» - и выполняется с радостью и удовольствием - «Ноах» - мы все равно не можем довольствоваться текущим состоянием. Надо двигаться дальше, «Лех Леха» - идти. Должно быть настоящее движение, к несравненно иному состоянию, чем предыдущее.

Злое начало может возразить: зачем сейчас думать о завтрашнем служении, в рамках которого нужно достичь несравненно больших высот? Завтра творение будет обновлено, как учит Баал Шем Тов, и тогда можно будет подумать о завтрашнем дне. В данный же момент следует полностью посвятить себя сегодняшнему служению в соответствии с текущим состоянием.

Урок Леха леха - ответом на подобное возражение. Сегодняшняя работа завершена только тогда, когда мы признаем, что еще не достигли совершенства, и что нам необходимо совершить скачок на несравненно более высокий уровень. И, как результат, сегодняшняя работа будет выполняться не с чувством самоудовлетворения, но со стремлением и подготовкой к достижению более высокого уровня - Лех леха.

ולאחריו זה בא ההוראה הנלמדת מכללות פרשת לך לך: גם כאשר עבדתו היא באופן חדש ("בראשית") ומtower שמהה ותענוג ("נח") - אין לו להסתפק במעמדו ומצבו בהווה, אלא עליו להמשיך בעבודתו באופן של הליכה - "לך לך" - הליכה אמיתית, שהיא באופן שבאיין ערוך לגמרי לגביו מעמדו ומצבו הקודם.

כי הנה, היצר הרע יכול לבוא ולטעון: לשם מה לחשב עתה אודות העבודה של מחר (שאין לו להסתפק במעמדו ומצבו שביום זה, אלא למחרת עלייו להוסיף בעבודתו באופן של הליכה לדרגה שבאיין ערוך לגביו דרגתו הקודמת) - הרי מחר תתחדש הבריאה באופן חדש (כתורת הבعل-שם-טוב), וזה יחשב אודות ענייני העבודה השיכים למחר, ולעת עתה - יהיה מונח בענייני העבודה השיכים ליום זה, בהתאם למעמדו ומצבו ביום זה.

ועל זה בא ההוראה מפרשת לך לך - שלשלימות העבודה של היום זה היא רק כאשר יודע שעדיין לא הגיע לתכילת השלימות בעבודתו, ויודע שנדרשת ממנו הליכה לדרגה שבאיין ערוך לגביו דרגתו הקודמת, ולכן עבדתו ביום זה גופא היא באופן שאין מסתפק במעמדו ומצבו בהווה, אלא שואף ומתכוון להגיע לדרגה נעלית יותר - "לך לך".

Берешит, Ноах и Лех леха являются тремя первыми главами Торы. Таким образом, уроки, которые мы извлекаем из их содержания и порядка, актуальны для всего года. Наше Богослужение круглый год должно проходить в духе обновления (Берешит), радости (Noах) и безграничного прогресса (Лех Леха).

והנה, שלוש הפרשיות בראשית, נח ולך, הן הפרשיות הראשונות שבתורה, ולכון, ההוראה הנלמדת מתוכנו וסדרן של פרשיות אלו שייכת לכל השנה כולה - היינו, שכליות העבודה במשך השנה כולה צריכה להיות באופן של חידוש ("בראשית"), מתוך שמחה ותענוג ("נח"), ובאופן של הליכה בליל גבול ("ליך לך").

משיחת שבת פרשת נח, ה'תשמ"ג, בלחתי מוגה.
תורת מנחם ה'תשמ"ג, חלק א', עמוד 437